

**Întîlnirile
revistei
cu
cititorii:
*La
Galați***

Au participat :

**Marin Sorescu
Raluca Ianegic
Dan Condurache
Carmen Tănase
Mihai Mihail
Eusebiu Ștefănescu
Florica Dinicu
Radu Duda
Eugen Popescu-Cosmin
Claudiu Stănescu
Victor Ioan Frunză
Cristina Dumitrescu
Mihai Tatulici
Coordonator
Victor Parhon**

**Poetul și dramaturgul Marin Sorescu dînd autografe
cititorilor**

PARTEA I

● **Scenă din Doi pe un balansoar de William Gibson (Carmen Tănase și Radu Duda de la Teatrul Național „Vasile Alecsandri” din Iași)**

● **Transparentele aripi de Nichita Stănescu (Eusebiu Ștefănescu de la Teatrul Mic)**

● **Atelier de dans contemporan : piese de Iancu Dumitrescu și Adagio de Albinoni (coregrafia Raluca Ianegic; balerine Mălina Andrei, Andreea Mesaroș, Roxana Ciucă, Doina Ungureanu, Monica Petrică, Alexandra Andronache, Ileana Doca)**

● **Monologul lui Goetz din Diavolul și bunul Dumnezeu de J. P. Sartre (Dan Condurache de la Teatrul Mic)**

● **Scene din Mobilă și durere de Teodor Mazilu (Mihai Mihail, Florica Dinicu, Eugen Popescu-Cosmin și Claudiu Stănescu de la Teatrul Dramatic din Galați)**

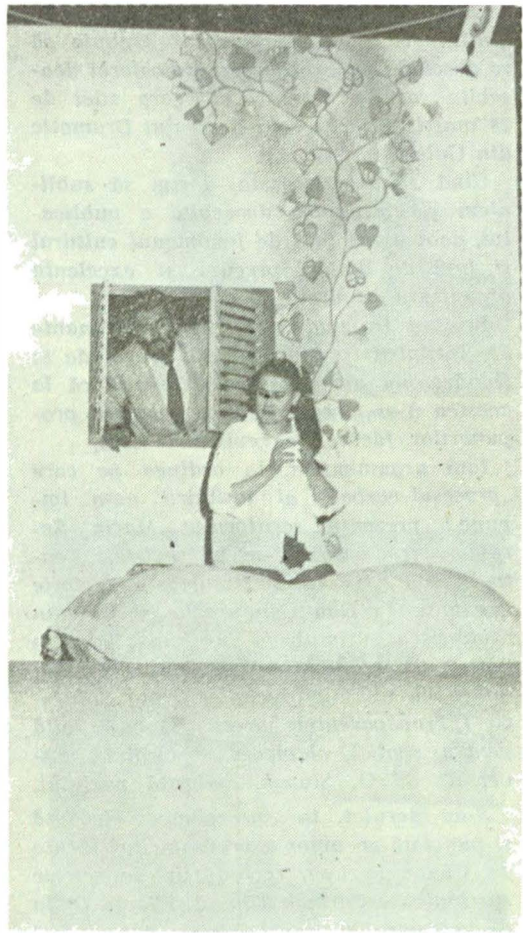
PARTEA II

● **Dialog cu publicul**

● **Medalion din lirica soresciană, în interpretarea actorilor participanți la în ilnire.**

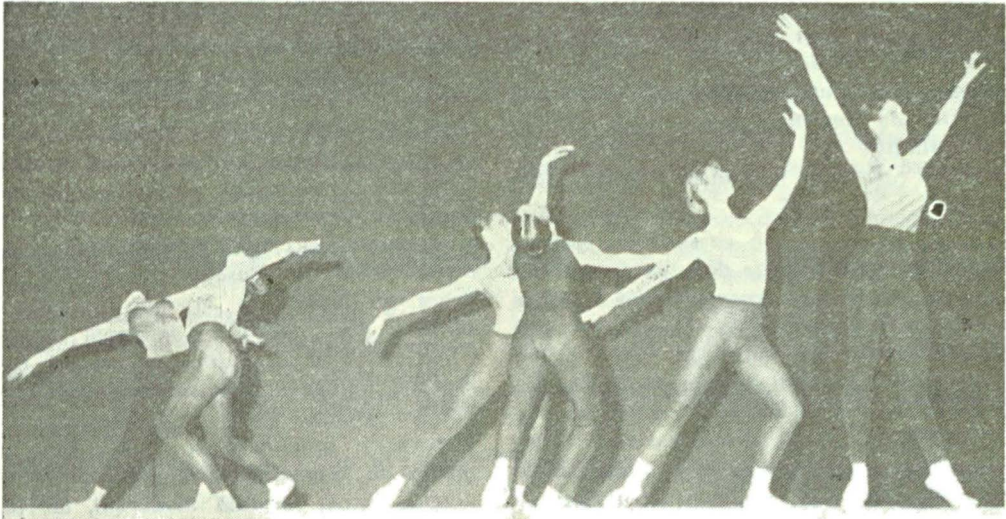

Dan Condurache: scena autografelor

Florica Dinicu și Claudiu Stănescu

Moment coregrafic : Atelierul de dans contemporan

Acțiunile revistei „Teatrul“

Cronica celei de-a doua manifestări „Întâlnirile revistei „Teatrul” trebuie să se deschidă cu sublinierea atmosferei deosebite care a domnit, în seara zilei de 28 martie 1988, în sala Teatrului Dramatic din Galați.

Când spunem aceasta, dorim să subliniem receptivitatea deosebită a publicului, deopotrivă față de fenomenul cultural și față de dialog, precum și excelența organizare asigurată.

Scoțind în evidență aceste dominante ale întâlnirii cu publicul din orașul de la Dunăre, nu am vrea să se creadă că la acestea n-ar fi contribuit și valoarea propunerilor făcute de revista noastră.

Iată argumentele, în ordinea pe care „procesul-verbal” al întâlnirii ne-o impune: prezența scriitorului Marin Sorescu, a redactorului-șef al revistei „Teatrul”, Ion Cristoiu, recitalurile de actorie susținute de Dan Condurache și Eusebiu Ștefănescu, primul cu un monolog din Sartre (Diavolul și bunul Dumnezeu), al doilea cu un microrecital Nichita Stănescu („Transparentele aripi”) și cu „Suită pentru cimbă, clavicord și virginal universal” de G. Stanca, dedicată poetului.

S-au drculat, în succesiunea elegantă și punctată cu umor a prezentărilor făcute de Victor Parhon, recitalurile de actorie susținute de Carmen Tănase și Radu Duda de la Teatrul Național „Vasile Alecsandri” din Iași (fragment din Doi pe un balansoar), de actorii teatrului-gazdă (Mihai Mihail, Florica Dinicu, Eugen Popescu-Cosmin, Claudiu Stănescu) într-un „montaj” sugestiv din spectacolul Mobilă și dureri de Teodor Mazilu, cele două tablouri prezentate relevând atât disponibilitățile de ansamblu ale trupei cât și posibilitățile de excepție ale unui tînăr despre care veți mai auzi (Claudiu Stănescu).

Cele trei momente coregrafice prezentate de „Atellereul de dans contemporan” condus de Raluca Ianegic, avind în componență balerine de la Opera Română din București, au completat fericit prima parte a manifestării, reacția publicului demonstrind clar că dialogul artelor (teatru, dans, muzică) nu și-a epuizat încă argumentele, cu condiția ca diversitatea să fie bine sprijinită de argumentul calității.

Partea a doua a manifestării a fost rezervată, aproape în exclusivitate, dialogului cu publicul.

Scriitorul Ion Cristotu, redactorul-șef al revistei, a prezentat direcțiile pe care își propune să militeze, în continuare, redacția noastră, relevind câteva dintre inițiative. Cum una din ele se leagă de numele poetului, eseistului și dramaturgului Marin Sorescu, acesta a fost invitat „la rampă”. S-a citit, în premieră mondială, un fragment din noua piesă a lui Marin Sorescu (Vărul Shakespeare). Emoțiile de lector ale autorului au dat, parcă, un farmec în plus acestei inedite întâlniri a publicului gălățean cu creația lui Marin Sorescu, emoții resimțite și de sală la descoperirea acestei noi relații între bătrînul Will și tînărul Marin Sorescu. Prima întrebare din sală (aparținind lui Leonard Calea) s-a și referit la acest raport (Sorescu—Shakespeare). Răspunsul plin de modestie al autorului român s-a constituit într-o veritabilă confesiune de scriitor, răsplătită îndelung cu aplauze.

În continuare, Victor Parhon a prezentat activitatea teatrului din Galați și, deși publicul gălățean o știa foarte bine, perspectiva „de la centru”, din București adică — din care ea a fost judecată, a creat satisfacție și publicului și, de ce nu, și trupei prezente la întâlnire.

Alte întrebări venite din sală (să dăm și numele celor care le-au „semnat” — Apostol Gurău, Maria Crișan, Victor Potolea și alții) au dat posibilitatea lui Mihai Tatulici să prezinte intențiile rubricii de „reportaj din viața teatrală”, lui Dan Condurache să delimiteze personalitatea actorului român (așa cum e oglindită ea în teatru și film), din nou lui Marin Sorescu să vorbească despre calitatea dramaturgiei naționale contemporane (și despre universalitatea ei, ca să nu-i spunem „exportabilitate”, cum a referit cineva), lui Eusebiu Ștefănescu să evoce un turneu în Japonia (cu exemplificări din „Păcală în japoneză” și cu o excelentă imitație din Ion Besotu), coregrafa Raluca Ianegic să vorbească despre sincretismul artelor (cu aplicații concrete la o propunere din sală: dans și grafică la Muzeul de artă din Galați, redeschis într-o formulă modernă), iar lui